

Stalino KELIU

Eina 7-ji metai

1952 metų
spalio 12 d.,
sekmadienis
Nr. 82 (646)

Kaina 15 kp

LKP(b) Kupiškio rajono komiteto ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

(Iš VKP(b) XIX suvažiavimo rezoliucijos)

D r g. G. M. M A L E N K O V O p r a n e š i m o t e s i n y s

(Tęsinys iš praeito nr.)

Ryšium su didėjančia karo grėsme išsivysto visalaukis judėjimas taikai ginti, susidaro antikarinė koalicija įvairių klasių ir socialinių sluoksnių, suinteresuotų tuo, kad išnyktų tarptautinis įtempimas ir būtų užkirstas kelias naujam pasauliniam karui. Karo kurstytojams nepavyksta ši nepartinį, taikų demokratinį judėjimą pavaizduoti partiniu, tariamai komunistiniu. Tas faktas, kad Stokholmo atsisaukimo pasirašė 500 milijonų žmonių, o atsisaukimo, reikalaujantį sudaryti Taikos Pakta tarp penkių didžiųjų valstybių, — daugiau kaip 600 milijonų, yra geriausias šio karo kurstytojų teigimo paneigimas ir šio nepartinio, demokratinio judėjimo taikai ginti milžiniško užmojo rodiklis. Šis taikus judėjimas neturi tikslo likviduoti kapitalizmą, nes jis nėra socialistinis, o demokratinis šimtų milijonų žmonių judėjimas.

Taikos šalininkai iškelia tokius reikalavimus ir pasiūlymus, kurie turi padėti išsaugoti taiką, užkirsti kelią naujam karui. Pasiekti šį tikslą būtų šiuolaikinėmis istorinėmis sąlygomis milžiniška demokratijos ir taikos reikalo pergalė.

Dabartiniai imperializmo bei karo stovyklos ir demokratijos bei taikos stovyklos jėgų savitarpio santykiai daro šią perspektyvą visiškai realią. Pirmą kartą istorijoje gyvuoja galinga ir sutelkta taikingų valstybių stovykla. Kapitalistinėse šalyse išaugo darbininkų klasės organizuotumas, sukurtos galingos demokratinės tarptautinės darbininkų, valstiečių, moterų, jaunimo organizacijos. Išaugo ir sustiprėjo komunistų partijos, kurios didvyriškai kovoja už taikos reikalą.

Kova prieš naujo karo grėsmę suinteresuotos visų šalių tautos, tame tarpe ir plačiosios masės Jungtinėse Amerikos Valstybėse, nes karo atveju jos nukentės ne mažiau, kaip kitų šalių gyventojai. Karas Korėjoje, nepaisant amerikiečių technikos

milžiniškos persvaros, jau davė amerikiečių tautai šimtus tūkstančių užmuštų ir sužeistų. Nesunku suprasti, kokias milžiniškas aukas turės sudėti amerikiečių tauta, jeigu nutukę JAV finansiniai šalai mes ją į karą prieš taikingąsias tautas.

Reikalas dabar yra tas, kad būtų dar aukščiau pakeltas liaudies masių aktyvumas, sustiprintas taikos šalininkų organizuotumas, kad būtų neuilstamai demaskuojami karo kurstytojai ir jiems nebūtų leista apraizgyti tautas melu. Pažaboti ir izoliuoti avantiūristus iš stovyklos imperialistinių agresorių, siekiančių savo pelnų dėlei įtraukti tautas į kruvinas skerdynes, — toks yra svarbiausias visos pažangiosios ir taikingosios žmonijos uždavinys. (Ilgai trunkantieji plojimai).

3. Tarybų Sąjunga kovoje už taikos išsaugojimą ir sustiprinimą

Pagrindinė partijos linija užsienio politikos srityje buvo ir tebėra taikos tautų tarpe ir mūsų socialistinės Tėvynės saugumo užtikrinimo politika.

Komunistų partija nuo pirmųjų Tarybų valstybės gyvavimo dienų paskelbė ir praktikoje vykdė taikos ir draugiškų santykių tarp tautų politiką. Per visą laikotarpį tarp dviejų pasaulinių karų Tarybų Sąjunga atkakliai gynė taikos reikalą, kovojo tarptautinėje arenoje prieš naujo karo grėsmę, siekdama, kad būtų vykdoma kolektyvinio saugumo ir kolektyvinio atkirčio agresoriui politika. Ne Tarybų Sąjungos kaltė, kad JAV ir Vakarų Europos šalių reakciniai sluoksniai žlugdė kolektyvinio saugumo politiką, skatino hitlerinę agresiją ir atvedė į antrojo pasaulinio karo sukėlimą.

Nenukrypstamai gindama taikos politiką, mūsų partija tuo pat metu, atsimindama priešišką apsupimą, nenuilstamai stiprino šalies gynybą, kad priešas būtų sutiktas pilnutinai pasiruošus.

1939 metais, jau įsiliepsnojus naujo karo gaisrai, draugas Stalinas partijos XVIII

suvažiavime pabrėžė pagrindinius tarybinės užsienio politikos principus, nurodęs, kad „Mes esame už taiką ir už stiprinimą dalykinių ryšių su visomis šalimis, mes esame ir būsim šioje pozicijoje, kiek tos šalys laikysis tokių pat santykių su Tarybų Sąjunga, kiek jos nemėgins pažeisti mūsų šalies interesus“. Kartu draugas Stalinas įspėjo agresorius, pareiškęs, kad „Mes nebijome grasinimų iš agresorių pusės ir esame pasiruošę atsakyti dvigubą smūgiu į smūgį karo kurstytojų, mėginančių sulaužyti Tarybinių sienų neiečiamybę“.

Ir kai hitlerinė Vokietija klastingai užpuolė mūsų Tėvynę, tarybinė liaudis davė triuškinantį atkirtį priešui ir visiškai jį sumušė. Visas pasaulis įsitikino, kad mūsų partija nesišvaisto žodžiais. (Audringi, ilgai netylantieji plojimai).

Pasibaigus antrajam pasauliniam karui, partija toliau vykdė užsienio politiką, skirtą ilgalaikiai bei tvirtai taikai užtikrinti ir tarptautiniam bendradarbiavimui išvystyti. Tarybinė vyriausybė iškėlė plačiai žinomą programą priemonių užkirsti kelią karui.

Tarybų Sąjungos taikingumą rodo ne tik jos daromi pasiūlymai, bet taip pat ir jos darbai. Pasibaigus karui, Tarybų Sąjunga žymiai sumažino savo ginkluotąsias pajėgas, kurios šiuo metu savo skaičiumi neviršija iki karo buvusių pajėgų. Tarybinė vyriausybė po karo per trumpiausią laiką išvedė savo kariuomenę iš Kinijos, Korėjos, Norvegijos, Čekoslovakijos, Jugoslavijos, Bulgarijos teritorijos, kur ši kariuomenė buvo įvesta vykstant karinėms operacijoms prieš fašistinius agresorius. Būdamas tos nuomonės, kad praskaidrinant tarptautinę atmosferą didelį vaidmenį vaidina kova prieš žmogaus neapykantos kupiną naujo karo propagandą, TSRS Aukščiausioji Taryba 1951 metų kovo 12 d. priėmė Taikos gynimo įstatymą ir paskelbė karo propagandą ypatingai sunkiu nusikaltimu žmonijai, tuo pačiu

Išklause ir apsvarstę VKP(b) CK Sekretoriaus drg. G. M. Malenkovo atskaitinį pranešimą apie VKP(b) CK darbą, VKP(b) XIX suvažiavimas nutaria: Pritarti VKP(b) CK politinei linijai ir praktiniam darbui.

rodydama pavyzdį kitoms valstybėms.

Rimčiausiose komplikacijose, kurios kildavo tarptautinėje arenoje per pastaruosius metus, kaip tik Tarybų Sąjunga iškeldavo pasiūlymus, kurie teikia pagrindą ginčijamiems klausimams taikiai sureguliuoti. Pakanka priminti, kad kaip tik Tarybų Sąjunga pateikė pasiūlymus, kurie sudarė pagrindą deryboms dėl paliaubų Korėjoje.

TSRS vyriausybė teikia rimtą reikšmę Sąjunga Nacijų Organizacijai, būdama tos nuomonės, kad ji galėtų būti svarbi priemonė taikai palaikyti. Tačiau šiuo metu iš tarptautinio bendradarbiavimo organo, kuriuo Sąjunga Nacijų Organizacija turėtų būti pagal įstatus, JAV paverčia ją savo diktatorinės politikos organu kovoje prieš taiką ir panaudoja savo agresyviems veiksams pridengti. Tačiau, nepaisant didžiulių sunkumų, kuriuos daro Jungtinių Amerikos Valstybių Sąjunga Nacijų Organizacijoje sukurtoji balsavimo mašina, Tarybų Sąjunga čia gina taikos pozicijas, siekia, kad būtų priimti realūs, iš šiuolaikinės tarptautinės situacijos kylančieji pasiūlymai, skirti agresyvioms jėgoms pažaboti, keliui užkirsti naujam karui ir karo veiksams nutraukti ten, kur jie jau išsivystė.

Būtų neteisinga manyti, kad karas gali būti nukreiptas tik prieš Tarybų valstybę. Kaip yra žinoma, imperialistai pirmąjį pasaulinį karą pradėjo dar ilgai prieš įsikuriant TSR Sąjungai. Antrasis pasaulinis karas prasidėjo kaip karas tarp kapitalistinių valstybių, ir nuo jo smarkiai nukentėjo pačios kapitalistinės šalys. Prieštaravimai, kurie dabar drasko imperialistinę stovyklą, gali sukelti vienos kapitalistinės valstybės karą prieš kitą. Atsižvelgdama į visas šias aplinkybes, Tarybų Sąjunga siekia užkirsti kelią bet kokiam karui tarp valstybių, pasisako už taikų tarptautinių konfliktų ir nesutarimų sureguliuojimą.

Tačiau vykdydama savo

politiką, kuria siekiama užtikrinti ilgalaikę taiką, Tarybų Sąjunga susiduria su JAV valdančiųjų sluoksnių agresyvių politikos faktų.

Ir čia karingieji Amerikos sluoksniai stengiasi suversti savo kaltę kitiems ir visai išpučia savo melagingą propagandą apie tariamą grėsmę iš Tarybų Sąjungos pusės. Kai dėl šitų melagingų pasakų apie Tarybų Sąjungą, tai būtų juokinga daug kalbėti apie visišką jų nepagrįstumą. Kas iš tikrųjų yra agresorius, liudija nenuginčijamieji faktai.

Visiems yra žinoma, kad Jungtinės Amerikos Valstybės vysto ginklavimosi varžybas, atsisako uždrausti atominį bei bakteriologinį ginklą ir sumažinti ginklavimąsi įprastiniais ginklais, tuo tarpu kai Tarybų Sąjunga siūlo uždrausti atominį bei bakteriologinį ginklą ir sumažinti ginklavimąsi kitais ginklais bei ginkluotąsias pajėgas.

Visiems yra žinoma, kad Jungtinės Valstybės atsisako sudaryti Taikos Pakta, tuo tarpu kai Tarybų Sąjunga siūlo sudaryti tokį Pakta.

Visiems yra žinoma, kad Jungtinės Valstybės lipdo agresyvius blokus prieš taikingąsias tautas, tuo tarpu kai Tarybų Sąjungos sudarytų su užsienio valstybėmis sutarčių tikslas yra vien tik kovoti prieš Japonijos arba Vokietijos agresijos atnaujinimą.

Visiems yra žinoma, kad Jungtinės Valstybės užpuolė Korėją ir siekė pavergti ją, tuo tarpu kai Tarybų Sąjunga niekur nevykdė jokių karinių veiksmų nuo pat antrojo pasaulinio karo pabaigos.

Jungtinės Valstybės vykdo agresiją taip pat ir prieš Kiniją. Jos užgrobė nuo seno Kinijai priklausančią žemę — Taivano salą. Jų karinės oro pajėgos bombarduoja Kinijos teritoriją, pažeisdamos visas bendrai priimtas tarptautinės teisės normas. Visiems yra žinoma, kad TSRS karinės oro pajėgos nieko nebombarduoja ir kad TSRS neužgrobė jokių svetimų teritorijų.

(Nukelta į 2-rą psl.)

D r g. G. M. M A L E N K O V O p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 1-mo psl.)

Tokie yra nenuginčijami faktai.

Pereinant prie mūsų santykių su Anglija ir Prancūzija, reikia pasakyti, kad šie santykiai turėtų būti tvarkomi dvasia tų sutarčių, kurias mes buvome sudarę su šiomis valstybėmis antrojo pasaulinio karo metu ir kuriose numatomas bendradarbiavimas su šiomis šalimis pokarinio laikotarpio. Tačiau Anglijos ir Prancūzijos vyriausybės šurkščiai laužo šias sutartis. Anglijos ir Prancūzijos valdovai ištiesai įsijungė į vykdamą Amerikos imperialistų agresyvių planų, kurie yra nukreipti prieš taikingąsias valstybes, nepaisydami iškilmingų pažadų dėl pokarinio bendradarbiavimo, kuriuos jie davė Tarybų Sąjungai tuo metu, kai ji vedė kruviną karą už Europos tautų išvadavimą iš vokiškojo fašistinio pavergimo. Suprantama, kad dėl tokios Anglijos ir Prancūzijos vyriausybės pozicijos mūsų santykiai su šiomis šalimis palieka pageidauti daug geresnio.

TSRS pozicija JAV, Anglijos, Prancūzijos ir kitų buržuazinių valstybių atžvilgiu yra aiški, ir apie šią poziciją mes esame ne kartą pareiškę. TSRS ir dabar yra pasiruošusi bendradarbiauti su šiomis valstybėmis, turėdama galvoje laikymąsi taikių tarptautinių normų ir ilgos bei tvirtos taikos užtikrinimą. (Plojimai).

Nugalėtųjų šalių — Vokietijos, Italijos ir Japonijos — atžvilgiu Tarybinė valstybė vykdo politiką, kuri iš principo skiriasi nuo imperialistinių valstybių politikos. Tarybų socialistinės valstybės buvimas nugalėtojų tarpe sudarė nugalėtųjų valstybių tautoms visiškai naujas, anksčiau istorijoje nematytas aplinkybes ir galimybes. Tarybų valstybės politika atveria bet kuriai šaliai, pasirašusiai besąlyginę kapituliaciją, galimumą taikiai, demokratiškai vystytis, jos civilinei pramonei ir žemės ūkiui kelti, produkcijai realizuoti užsienio rinkose, šalies gynybai reikalingoms nacionalinėms ginkluotosioms pajėgoms sukurti. Sutinkamai su Potsdamo susitarimu Tarybų Sąjunga nenukrypstamai vykdo politiką, nukreiptą taikos sutarčiai su Vokietija kuo greičiausiai sudaryti, visai okupacinei kariuomenei iš Vokietijos išvesti ir vieningai, nepriklausomai, taikingai, demokratiškai Vokietijai sukurti, turėdama galvoje, kad tokios Vokietijos gyvavimas greta

taikingosios Tarybų Sąjungos gyvavimo pašalina naujų karų Europoje galimumą ir daro negalimą Europos šalių pavergimą iš pasaulinių imperialistų pusės. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Galima tikėtis, kad vokiečių tauta, kuriai yra iškilusi dilema nueiti šiuo keliu arba būti paverstai Amerikos ir Anglijos imperialistų landsknechtais, pasirinks teisingą kelią, — taikos kelią. (Plojimai).

Tą reikia pasakyti ir Italijos atžvilgiu, kurios broliškai tautai Tarybų Sąjunga linki pilnutinai atkurti savo nacionalinę nepriklausomybę. (Plojimai).

Tarybinė vyriausybė yra tos nuomonės, kad Japonija taip pat turi tapti nepriklausoma, demokratiškai, taikinga valstybe, kaip kad ir buvo numatyta bendruose sąjungininkų sprendimuose. Tarybinė vyriausybė atsisakė pasirašyti vienašališką sutartį, kurią amerikiniai diktatoriai padiktavo Sanfrancisko konferencijoje, nes ši sutartis pažeidžia Kairo bei Potsdamo deklaraciją, Jaltos susitarimo principus ir yra skirta Japonijai paversti Amerikos karine baze Tolimuosiuose Rytuose. Tarybų Sąjungos tautos didžiai gerbia japonų tautą, kuri yra priversta kentėti užsienio vergovės jungą, ir tiki, kad ji pasieks savo tėvynės nacionalinę nepriklausomybę ir žengs taikos keliu. (Plojimai).

Tarybinė taikos ir tautų saugumo politika remiasi tuo, kad taikus kapitalizmo ir komunizmo sambūvis ir bendradarbiavimas yra pilnutinai įmanomi, jeigu abi pusės nori bendradarbiauti, yra pasirengusios vykdyti prisiimtus įsipareigojimus, vykdo lygiateisiškumo ir nesisikišimo į kitų valstybių vidaus reikalus principą.

Tarybų Sąjunga visuomet buvo ir dabar pasisako už prekybos ir bendradarbiavimo su kitomis šalimis išvystymą, nepaisant socialinių sistemų skirtumo. Partija ir ateityje vykdydys šią politiką savitarpio naudos pagrindu.

Tuo laiku, kai Amerikos — Anglijos karingieji sluoksniai teigia, kad tik ginklavinimosi varžybos apkrauna kapitalistinių šalių pramonę, iš tikrųjų yra kita perspektyva — perspektyva vystyti ir plėsti prekybinius santykius tarp visų šalių, nepaisant jų socialinių sistemų skirtumo, kas gali daugeliui metų apkrauti industrinio atžvilgiu išsivysčiusių šalių pramonę, užtik-

rinti realizavimą produkcijos, kuria turtingos vienos valstybės, kitoms valstybėms, padėti pakelti silpnai išsivysčiusių šalių ekonomiką ir tuo pačiu organizuoti ilgalaikį ekonominį bendradarbiavimą.

Vykdydama savo taikią politiką, Tarybų Sąjunga yra visiškai vieninga su kitomis demokratinėmis taikingomis valstybėmis Kinijos Liaudies Respublikos, Lenkijos, Rumunijos, Čekoslovakijos, Vengrijos, Bulgarijos, Albanijos, Vokietijos Demokratinės Respublikos, Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos, Mongolijos Liaudies Respublikos asmenyje. TSRS santykiai su šiomis šalimis yra pavyzdys visiškai naujų santykių tarp valstybių, santykių, kurių anksčiau nebuvo istorijoje. Jie pagrįsti lygiateisiškumu, ekonominiu bendradarbiavimu ir nacionalinės nepriklausomybės gerbimu. Būdama ištikima savitarpio pagalbos sutartims, TSRS teikia ir teiks pagalbą bei paramą šioms šalims toliau stiprėjant ir vystantis. (Audringi plojimai).

Mes esame įsitikinę, kad taikiose varžybose su kapitalizmu socialistinė ūkio sistema kasmet vis vaizdžiau rodydys savo pranašumą prieš kapitalistinę ūkio sistemą. Tačiau mes visiškai nesirengiame jėga primesti bet kam mūsų ideologiją arba mūsų ekonominę santvarką. „Revoliucijos eksportas“ — tai nesąmonė. Kiekviena šalis, jeigu ji to panorės, pati įvykdys savo revoliuciją. O jeigu nepanorės, tai revoliucijos nebus“, — sako draugas Stalinas.

Tarybų Sąjunga, nenu-

krypstamai vykdydama savo taikaus bendradarbiavimo su visomis šalimis politiką, kartu atsižvelgia į buvimą su išvysčiusių karo kurstytojų naujos agresijos grėsmės. Todėl ji stiprina ir stiprins savo gynybinį pajėgumą. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Tarybų Sąjunga nebijo karo kurstytojų grasinimų. Mūsų liaudis turi kovos prieš agresorius patyrimą, ir jai nereikia pratintis juos mušti. Ji mušė agresorius dar pilietiniame kare, kai Tarybų valstybė buvo jauna ir palyginti silpna, mušė juos antrajame pasauliniame kare, muš ir ateityje, jeigu jie išdrįs užpulti mūsų Tėvynę. (Audringi, ilgai trunkantieji plojimai).

Negalima neatsižvelgti į praeitį faktus. O šie faktai sako, kad pirmojo pasaulinio karo išdavoje nuo kapitalizmo sistemos atskilo Rusija, o antrojo pasaulinio karo išdavoje nuo kapitalizmo sistemos jau atskilo ištisa eilė Europos ir Azijos šalių. Yra visiškai pagrįstas manyti, kad trečiasis pasaulinis karas sukels pasaulinės kapitalistinės sistemos suirimą. (Ilgai trunkantieji plojimai).

Tokia, taip sakant, karo ir jo padarinių perspektyva, jeigu karo kurstytojai, agresoriai primes jį tautoms.

Bet yra kita perspektyva, taikos išsaugojimo perspektyva, taikos tautų tarpe perspektyva. Ši perspektyva reikalauja uždrausti karo propagandą sutinkamai su SNO Nutarimu, uždrausti atominį ir bakteriologinį ginklą, nuosekliai mažinti didžiųjų valstybių ginkluotąsias pajėgas, sudaryti tarp valstybių Taikos paktą, išplėsti preky-

bą šalių tarpe, atkurti vieningą tarptautinę rinką ir imtis kitų analoginių priemonių taikos sustiprinimo dvasia.

Šių priemonių įvykdymas sustiprins taiką, išgelbės tautas nuo karo grėsmės baimės, nutrauks negirdėtą materialinių išteklių sunaudojimą apsiginklavinimui ir naikinančio karo ruošimui ir įgalins panaudoti juos tautų naudai.

Tarybų Sąjunga yra už šių priemonių įvykdymą, už taikos tautų tarpe perspektyvą. (Audringi, ilgai trunkantieji plojimai).

Partijos uždaviniai užsienio politikos srityje:

1) tęsti kovą prieš naujo karo parengimą bei sukėlimą, telkti galingą antikarinį demokratinį frontą taikai stiprinti, stiprinti draugystės ir solidarumo ryšius su taikos šalininkais visame pasaulyje, atkakliai demaskuoti visus pasirengimus naujam karui, visas karo kurstytojų pinkles bei intrigas;

2) ir toliau vykdyti tarptautinio bendradarbiavimo bei reikalų ryšių su visomis šalimis išvystymo politiką;

3) stiprinti ir vystyti nesugriaujamus draugiškus santykius su Kinijos Liaudies Respublika, su Europos liaudies demokratinėmis valstybėmis — Lenkija, Čekoslovakija, Rumunija, Vengrija, Bulgarija, Albanija, su Vokietijos Demokratinės Respublika, su Korėjos Liaudies Demokratinės Respublika, su Mongolijos Liaudies Respublika;

4) nenuilstamai stiprinti Tarybų valstybės gynybinę galią ir didinti mūsų pasiruošimą triuškinančiai atremti bet kuriuos agresorius. (Audringi, ilgai nenutylantieji plojimai).

II

Tarybų Sąjungos vidaus padėtis

Ataskaitinį laikotarpį apibūdina tolesnis Tarybų Sąjungos vidaus padėties tvirtėjimas, viso liaudies ūkio ir socialistinės kultūros augimas.

Per pirmuosius dvejus metus, praėjusius po partijos XVIII suvažiavimo, mūsų šalies darbo žmonės toliau sėkmingai vykdė trečiąjį penkmetį ir pasiekė tolesnį Tarybų Sąjungos sustiprinimą. Per šiuos metus buvo pasiekti nauji laimėjimai vystant liaudies ūkį.

Taikų tarybinių žmonių darbą nutraukė klastingas fašistinės Vokietijos užpuolimas prieš TSR Sąjungą. Prasidėjo sunkus laikotarpis Tarybų valstybės istorijoje — Di-

džiojo Tėvynės karo laikotarpis. Šiame kare darbininkų klase, kolūkinė valstietija, tarybinė inteligentija, tiek fronte, tiek ir užnugaryje parodė aukštą sąmoningumą ir ištikimybę savo Tėvynei.

Užbaigusi karą istorine pergalė, Tarybų Sąjunga įžengė į naują, taikų savo ūkinio vystymosi laikotarpį. Tarybų valstybė per trumpą laiką, savo pačios jėgomis ir lešomis, be pagalbos iš svetur, atkūrė karo sugriautą ūkį ir pastūmė jį pirmyn, pralenkusi prieškarinio meto ūkinius rodiklius.

Laimėjimai atkuriant pramonę ir žemės ūkį įgalino jau 1947 metais panaikinti kortelių sistemą gyventojams, aprūpinti maisto bei pramo-

nės prekėmis ir leido įvykdyti piniginę reformą. Šios priemonės, o taip pat penkis kartus įvykdytas maisto bei pramonės prekių kainų sumažinimas pakėlė tarybinio rublio perkamąją galią ir užtikrino darbo žmonių materialinės gerovės kilimą. 1950 metais rublio kursas buvo pervestas į aukso bazę ir pakeltas užsienio valiutų atžvilgiu.

Pasiektieji laimėjimai atkuriant ir vystant ekonomiką įgalino Tarybų valstybę pradėti praktiškai vykdyti naujus svarbius liaudies ūkio uždavinius, jų tarpe tokius, kaip galingų hidroelektrinių statybą prie Volgos ir Dniep-

(Nukelta į 3-čią psl.)

D r g. G. M. M A L E N K O V O p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 2-ro psl.)

ro, didelių laivybinių ir drėkinimo kanalų statybą, laukų apsaugos miškų juostų sodinimą didelėje šalies teritorijoje.

Per ataskaitinį laikotarpį įvykę istoriniai įvykiai parodė, kad tarybinė visuomeninė ir valstybinė santvarka yra ne tik geriausia forma šalies ekonominiams ir kultūriniam pakilimui organizuoti taikios statybos metais, bet ir geriausia forma visoms liaudies jėgoms mobilizuoti priešui atremti karo metu. Šie įvykiai parodė taip pat didžiulį darbo žmonių politinio aktyvumo augimą, tolesnį tarybinės liaudies, susitelkusios apie Komunistų partiją, moralinės-politinės vienybės stiprėjimą, tolesnį TSRS tautų broliškos draugystės stiprėjimą ir tarybinio patriotizmo vystymąsi.

Mūsų liaudis yra kupina pasiryžimo ir ateityje pasiaukojamai dirbti socialistinės Tėvynės labui, garbingai įvykdyti istorinį komunistinės visuomenės sukūrimo uždavinį. (Audringi, ilgai trunkantieji plovimai).

1. Tolesnis TSRS liaudies ūkio kilimas

A. Pramonė

Prieškarinių penkmečių metais TSR Sąjungoje buvo

įvykdytas socialistinis industrializavimas. Galinga pramonė buvo pagrindas viso liaudies ūkio augimo ir šalies paruošimo aktyviai gynybai. Karo metai su ypatinga jėga patvirtino teisingumą mūsų partijos generalinės linijos į šalies industrializavimą. TSRS industrializavimo politikos įvykdymas turėjo lemiamą reikšmę tarybinės liaudies likimui ir išgelbėjo mūsų Tėvynę nuo pavergimo.

Sunkiomis karo sąlygomis partija sugebėjo greitai pertvarkyti pramonę kariniais pagrindais. Į rytinius rajonus buvo evakuoti iš karo veiksmų baro visų svarbiausių pramonės įmonių įrengimai. Tarybų valstybė surado savyje karo metais pakankamai jėgų ir priemonių ne tik evakuoti įmones greitai paleisti į darbą, bet ir sparčiai naujų įmonių statybą, daugiausia sunkiosios pramonės gamyklų statybą. Nepaisant to, kad fašistiniai grobikai buvo laikinai okupavę ekonominio atžvilgiu svarbius šalies rajonus, pramonė karo eigoje metai iš metų vis didėjančiu kiekiu gamino frontui visas ginklų ir šaudmenų rūšis.

Pasibaigus karui, pramonė buvo pertvarkyta iš karinės

gamybos į civilinę. Partija išskėlė uždavinį plačiu mastu išvystyti, visų pirma, sunkiąją industriją, ypač metalurgiją, kuro pramonę ir elektroenergetiką, nes be sunkiosios industrijos negalima buvo išspręsti liaudies ūkio atkūrimo ir tolesnio išvystymo uždavinio. Kartu partija atkreipė ypatingą dėmesį į plataus vartojimo prekių gamybos išplėtimą, siekiant pakelti liaudies gyvenimo lygį.

Prireikė tam tikro laiko tam, kad būtų atkurtas prieškarinis liaudies ūkio lygis. Prieškarinių 1940 metų lygis pagal bendrąją metinę pramonės produkcijos apimtį buvo pasiektas ir viršytas 1948 metais, pagal anglies gavybos dydį—1947 metais, pagal plieno ir cemento gamybą—1948 metais, pagal ketaus gamybą ir naftos gamybą—1949 metais, pagal avalynės gamybą—1950 metais, pagal medvilninių audinių gamybą—1951 metais. Tai reiškia, kad karas sulaukė mūsų pramonės vystymąsi 8—9 metams, t. y. maždaug dviem penkmečiams.

Sėkmingo pramonės atkūrimo ir išvystymo pokariniais metais išdavoje mes turime dabar žymiai aukštesnį pramonės gamybos lygį, negu prieškariniu laikotarpiu. Štai duomenys:

TSRS PRAMONĖS PRODUKCIJOS AUGIMAS
(procentais palyginti su 1940 m.)

	1940m.	1944m.	1945m.	1946m.	1947m.	1948m.	1949m.	1950m.	1951m.	1952m. (planas)
Visa pramonė tame tarpe:	100	104	92	77	93	118	141	173	202	223
Grupė „A“										
Gamybos priemonių gamyba	100	136	112	82	101	130	163	205	239	267
Grupė „B“										
Vartojimo reikmenų gamyba	100	54	59	67	82	99	107	123	143	156

Iš šių duomenų matyti, kad 1945 ir 1946 m. m. buvo sumažėjęs pramonės gamybos lygis. Tai yra susiję su tuo, kad karinės technikos gamyba po karo pabaigos buvo žymiai sumažinta, o pramonės pertvarkymas taikiais pagrindais reikalavo tam tikro laiko. Pokarinis pramoninės gamybos pertvarkymas iš esmės buvo baigtas 1946 metais; po to mūsų pramonės produkcija pradėjo augti sparčiais tempais, ir 1951 metais jos bendroji apimtis viršijo 1940 metų lygį daugiau kaip 2 kartus. 1952 metais pasiekti nauji laimėjimai vystant mūsų pramonę. Kaip yra žinoma, šių metų planas visoje pramonėje ne tik sėkmingai vykdomas, bet ir viršijamas, todėl yra pagrindas manyti, kad 1952 metais bus pagaminta apytikriai 2,3 karto daugiau pra-

moninės produkcijos, negu 1940 metais.

Itin sparčiai vystosi gamybos priemonės gaminanti pramonė, kuri 1951 metais pagal bendrąją gamybos apimtį viršijo prieškarinį lygį 2,4 karto, o 1952 metais viršys šį lygį maždaug 2,7 karto. 1952 metais bus pagaminta: 25 milijonai tonų ketaus, arba maždaug 70 procentų daugiau, negu 1940 metais; 35 milijonai tonų plieno, arba maždaug 90 procentų daugiau, negu 1940 metais; 27 milijonai tonų valcuoto metalo, arba 2 su viršum kartų daugiau, negu 1940 metais; 300 milijonų tonų anglies, arba 80 su viršum procentų daugiau, negu 1940 metais; 47 milijonai tonų naftos, arba 50 su viršum procentų daugiau, negu 1940 metais; 117 milijardų kilovatvalandžių elekt-

ros energijos, tai yra 2,4 karto daugiau, negu 1940 metais; mašinų ir įrengimų bus pagaminta 3 su viršum karto daugiau, negu 1940 metais.

Kai dėl kasmetinio ypatingai svarbių pramonės šakų produkcijos padidėjimo, tai per pastaruosius kelerius metus mes turėjome žymiai didesnį šio didėjimo mastą palyginti su prieškariniu laikotarpiu. Antai, per trejus paskutinius metus—1949—1951 m. m., tai yra po to, kai prieškarinis pramoninės gamybos lygis buvo ne tik atstatytas, bet ir viršytas, ketaus išlydymo padidėjimas sudarė 8 milijonus tonų, plieno išlydymo padidėjimas—13 milijonų tonų ir valcuoto metalo gamybos padidėjimas—10 milijonų tonų, tuo tarpu kai prieškariniais metais tokio pat masto ketaus išlydymo padidėjimas buvo pa-

siektas per aštuonerius metus, plieno išlydymo—per devynerius metus ir valcuoto metalo gamybos—per 12 metų. Anglies gavybos padidėjimas per minėtus trejus metus sudarė 74 milijonus tonų

ir naftos gavybos padidėjimas—13 milijonų tonų; tokio pat masto padidėjimas prieškariniais metais buvo pasiektas: anglies gavybos—per šešerius metus ir naftos gavybos—per dešimt metų. Elektros energijos išdirbio padidėjimas per tuos pačius trejus metus sudarė 37 milijardus kilovatvalandžių; tokio pat masto elektros energijos išdirbio padidėjimas prieškariniais metais buvo pasiektas per devynerius metus.

Gamybos priemonių gamybos didėjimas ir žemės ūkio produkcijos didėjimas sudarė tvirtą bazę vystyti pramonei gaminančiai vartojimo reikmenis. Bendroji šios pramonės produkcijos apimtis 1951 metais buvo didesnė, negu 1940 metais, 43 procentais, o 1952 metais bus didesnė, negu 1940 metais, maždaug 60 procentų. 1952 metais bus pagaminta: daugiau kaip 5 milijardai metrų medvilninių audinių arba maždaug 30 procentų daugiau, negu 1940 metais; beveik 190 milijonų metrų vilninių audinių arba maždaug 60 procentų daugiau, negu 1940 metais; 218 milijonų metrų šilkinų audinių arba 2,8 karto daugiau, negu 1940 metais; 230 milijonų porų odinės avalynės arba maždaug 20 procentų daugiau, negu 1940 metais; 125 milijonai porų guminės avalynės arba 80 procentų daugiau, negu 1940 metais; daugiau kaip 3 milijonai 300 tūkstančių tonų cukraus arba 50 su viršum procentų daugiau, negu 1940 metais; daugiau kaip 380 tūkstančių tonų sviesto; pagaminto pramonės (neskaitant žymaus kiekio naminės gamybos sviesto), kas daugiau kaip 70 procentų viršys prieškarinį sviesto pramoninės gamybos lygį.

Sėkmingo pramonės atkūrimo ir išvystymo pokariniu laikotarpiu išdavoje TSR Sąjungoje pramonės produkcijos gamyba viename gyventojui šiuo metu viršija prieškarinį lygį. Antai, elektros energijos gamyba viename gyventojui 1951 metais viršijo 1940 metų lygį daugiau kaip 2 kartus, ketaus išlydymas—50 procentų, plieno išlydymas—70 procentų, anglies gavyba—60 procentų,

cemento gavyba—daugiau kaip 2 kartus, medvilninių audinių gamyba—20 procentų, vilninių audinių gamyba—daugiau kaip 60 procentų, popieriaus gamyba—70 procentų ir t. t.

Per ataskaitinį laikotarpį, ypač pokariniais metais, žymiai išsiplėtė ir sustiprėjo gamybinė-techninė mūsų pramonės bazė, tiek statant naujas, tiek ir rekonstruojant veikiančias įmones. Vien per 1946—1951 m. m. iš bendrosios kapitalo įdėjimų sumos, įdėtos į liaudies ūkį ir sudarančios apie 500 milijardų rublių, į pramonę buvo įdėta daugiau kaip 320 milijardų rublių. Per tą laiką TSR Sąjungoje buvo atstatyta, pastatyta ir paleista į darbą apie 7 tūkstančius stambių valstybinių pramonės įmonių. Pagrindiniai gamybiniai pramonės fondai padidėjo iki 1952 metų palyginti su 1940 metais 77 procentais.

Bet dalykas liečia ne tik tai kiekybinę pagrindinių gamybinių fondų didėjimą. Praslinkusiam laikotarpiui būdinga taip pat tolesnė techninė pramonės pažanga. Skirtingai nuo kapitalistinių šalių, kur vystant techniką, būna periodinių pertraukų, kurias lydi visuomenės gamybinių jėgų griovimas dėl ekonominių krizių, TSR Sąjungoje, kur nėra tokių krizių, nenutrūksta tobulinama gamyba aukštesnės technikos pagrindu, priešakinio tarybinio mokslo pasiekimų pagrindu. Pokariniais metais visos pramonės šakos buvo aprūpinamos naujomis mašinomis ir mechanizmais, buvo įdiegiami tobulesni technologiniai procesai, buvo racionaliau organizuojama gamyba. Staklių parkas per šį laikotarpį padidėjo 2,2 karto papildant naujomis, našesnėmis staklėmis. Tėvyninių mašinų gamyba vien per 3 pastaruosius metus sukūre apie 1.600 naujų mašinų ir mechanizmų tipų.

Kovoje už tolesnę techninę pažangą didelis vaidmuo priklauso mūsų mokslui, kuris savo atradimais padeda tarybinei liaudžiai pilniau atskleisti ir geriau išnaudoti gamtos turtus ir jėgas. Pokariniu laikotarpiu mūsų mokslininkai sėkmingai išsprendė daug mokslinių problemų, turinčių didelę reikšmę liaudies ūkiui. Labai svarbus tarybinio mokslo pasiekimas per šį laikotarpį yra atominės energijos gamybos metodų atradimas. Tuo pačiu

(Nukelta į 4-tą psl.)

D r g. G. M. M A L E N K O V O p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 3-čio psl.)

mūsų mokslas ir technika likvidavo JAV monopolinę padėtį šioje srityje ir kirtą rimtą smūgį karo kurstytojams, mėginusiems panaudoti atominės energijos gamybos paslaptį ir atominio ginklo turėjimą, kaip priemonę kitoms tautoms šantažuoti ir bauginti. Turėdama realius galimus atominei energijai gaminti, Tarybų valstybė yra didžiai suinteresuota, kad ši nauja energijos rūšis būtų panaudojama taikiais tikslais, liaudies labui, nes toks atominės energijos panaudojimas be galo išplečia žmogaus valdžią stichinėms gamtos jėgoms, atveria žmonijai milžiniškus gamybinių jėgų augimo, techninės ir kultūrinės pažangos, visuomeninio turto didinimo galimus.

Stambius tarybinio mokslo ir technikos laimėjimus rodo kasmetinis Stalininių premijų paskyrimas už įžymius mokslinius darbus, išradimus ir pagrindinius gamybinio darbo metodų patobulinimus. Garbingas Stalininės premijos laureato vardas suteiktas 8470 mokslo, pramonės, transporto ir žemės ūkio darbuotojų.

Svarbus rezultatas vystant pramonę yra tas, kad per praėjusį laikotarpį sparčiais tempais buvo vystoma pramonė rytiniuose TSRS rajonuose; dėl to žymiai pasikeitė mūsų pramonės išdėstymas. Rytiniuose rajonuose — Pavolgyje, Urale, Sibire, Tolimuosiuose Rytuose, Kazachijos TSR ir Vidurinės Azijos sąjunginėse respublikose sukurta galinga šalies industrinė bazė. Bendroji pramonės produkcijos apimtis šiuose rajonuose iki 1952 metų padidėjo palyginti su 1940 metais 3 kartus. 1951 metais rytiniuose rajonuose buvo pagaminta apie vieną trečiąją visos TSRS pramoninės produkcijos, daugiau kaip pusė viso plieno bei valcuoto metalo kiekio, beveik pusė viso anglies bei naftos kiekio ir daugiau kaip 40 procentų elektros energijos.

Tokie yra pagrindiniai TSR Sąjungos pramonės išvystymo rezultatai per ataskaitinį laikotarpį.

Uždaviniai mūsų pramonės vystymo srityje artimiausiems metams išdėstyti projekte direktyvų dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti, pateiktame apsvastyti šiam suvažiavimui. Šie

uždaviniai yra — pakelti pramoninės gamybos lygį 1955 metais palyginti su 1950 metais maždaug 70 procentų; gamybos priemonių gamyba turi išaugti maždaug 80 procentų ir vartojimo reikmenų gamyba — maždaug 65 procentais. Tokia pramoninės gamybos augimo užduotis reiškia, kad 1955 metais pramonės produkcijos apimtis padidės palyginti su 1940 metais 3 kartus.

Penktasis penkmečio planas reiškia naują didelį žingsnį pirmyn mūsų šalies vystymosi iš socializmo į komunizmą keliu. (Audringi plojimai).

Mūsų pramonė turi visus galimus iškilusius uždavinius įvykdyti. Dabar visos pramonės šakos aprūpintos tobulesne technika, turi kvalifikuotus darbininkų ir inžinierių-technikų darbuotojų kadrus, įmonės nejaucia žaliavų ir medžiagų trūkumo. Dabar yra svarbu pilnutinai išnaudoti šiuos galumus, ryžtingai šalinti trūkumus darbe, atskleisti neišnaudotus rezervus gamyboje ir paversti juos galingu liaudies ūkio pakėlimo šaltiniu.

Pramonė kasmet ne tik įvykdo, bet ir viršija valstybinius planus. Bet už bendrą gero pramonės darbo rodiklį, ištiesai paėmus, slypi blogas darbas daugelio įmonių, kurios neįvykdo valstybinių užduočių, dėl ko liaudies ūkis negauna tam tikro kiekio produkcijos. O ministerijos nesilima reikiamų priemonių, kad kiekviena įmonė įvykdytų planą, ir vie toje to, dažnai perkrauna užduotis nuo blogai dirbančių įmonių pirmaujančioms. Vadinasi, blogai dirbančios įmonės gyvena pirmaujančių įmonių sąskaita.

Viena svarbiausių priežasčių, dėl kurių neįvykdomi valstybiniai planai, yra ta, kad įmonės per mėnesį netolyginai išleidžia produkciją. Partija yra ne kartą atkreipusi ūkinių vadovų dėmesį į šį trūkumą, tačiau dar ir dabar daugelis įmonių dirba trūkčiodamos, išleidžia beveik pusę mėnesinės produkcijos trečiojoje dekadėje. Dėl to nepakankamai išnaudojami gamybiniai pajėgumai, taikomi viršvalandiniai darbai, didinamas brokas ir žlugdomas gretimių įmonių darbas.

Kai kurios įmonės, siekdamos įvykdyti bendrosios produkcijos planą, prileidžia antivalstybinę praktiką —

gamina viršum plano antraeilus dirbinius sąskaita neįvykdymo užduočių, valstybinio plano numatytų ypatingai svarbioms produkcijos rūšims pagaminti.

Eilėje pramonės šakų pažeidžiama valstybinė drausmė išleidžiamosios produkcijos kokybės atžvilgiu. Pasitaiko faktų, kai vartotojams tiekiami menkos kokybės gaminiai ir prekės, neatitinkančios nustatytųjų standartų ir techninių sąlygų. Mašinų gamybos įmonės neretai paleidžia į gamybą konstruktyvinio atžvilgiu nebaigtas mašinas, neatitinkančias eksploatacijos sąlygų. Lengvosios pramonės įmonėse dar gaminama daug žemo rūšingumo produkcijos. Visa tai daro žalą liaudies ūkiui.

Negalima taikstyti su tokiais trūkumais pramonės darbe. Valstybinis planas — tai įstatymas. Visos įmonės privalo vykdyti nustatytas joms valstybines užduotis ir aprūpinti liaudies ūkį reikalinga jam produkcija. Ūkiniai vadovai ir partinės organizacijos privalo užtikrinti, kad kiekviena įmonė įvykdytų planą ne tik pagal bendrosios produkcijos apimtį, bet ir būtinai pagal visų dirbinių gamybą, sutinkamai su valstybiniu planu, siekti sistemingo išleidžiamos produkcijos kokybės gerinimo, išaiškinti ir pilnutinai pašalinti priežastis, trukdančias normalų įmonių darbą.

Ypatingą dėmesį reikia skirti uždaviniui užtikrinti tolesnį visokeriopą darbo našumo kėlimą visose pramonės šakose.

Mūsų partija visuose socialistinės statybos etapuose nenukrypstamai siekė sistemingai kelti darbo našumą, kaip ypač svarbią sąlygą socialistinei gamybai didinti ir tobulinti. Tuo, visų pirma, ir paaiškinami tie didžiuliai laimėjimai, kurie pasiekti vystant TSR Sąjungoje gamybą. 1940—1951 m. m. laikotarpiu darbo našumas pramonėje pakilo 50 procentų; 70 procentų pramoninės produkcijos padidėjimo per šį laikotarpį gauta kečiant darbo našumą. Darbo našumas statyboje per tą patį laikotarpį pakilo 36 procentais.

Spartus darbo našumo kėlimas TSR Sąjungoje yra visų pirma plataus naujosios technikos ir priešakinių technologinių procesų įdiegimo į liaudies ūkį rezultatas, gamybos mechanizavimo ir elekt-

rifikavimo, ypač daug darbo reikalaujančių procesų ir sunkių darbų mechanizavimo rezultatas, o taip pat rezultatas darbo geresnio organizavimo, darbo žmonių bendrojo išsilavinimo ir kultūrinio lygio augimo ir jų gamybinės kvalifikacijos pakėlimo. Socialistinė ūkio sistema teikia neribotą erdvę naujausiai technikai naudoti.

TSR Sąjungoje mašinos ne tik sutaupo darbą, bet jos kartu palengvina darbuotojų darbą, todėl socialistinio ūkio sąlygomis, skirtingai nuo kapitalizmo sąlygų, darbininkai labai norom naudoja mašinas darbo procese. Tarybinis darbininkas yra tiesiogiai suinteresuotas kelti darbo našumą, nes jis žino, kad tuo stiprinama ekonominė TSRS galybė ir keliamas darbo žmonių gyvenimo lygis. Valstybės ir liaudies interesų vienybėje yra pagrindas, kuriuo remiasi aukštas visuomeninio darbo našumas socialistinė sąlygomis.

Tačiau mūsų pramonėje esami galimūmai darbo našumui kelti išnaudojami dar toli gražu nepilnutinai. Apie tai liudija, visų pirma, tai, kad daugelis įmonių neįvykdo darbo našumo planų. Tenuka nurodyti, kad ministerijos nepakankamai rūpinasi šiuo svarbiu reikalu; užuot užtikrinusios, kad kiekviena įmonė įvykdytų darbo našumo užduotis, ministerijos dažnai tenkinasi visos šakos, ištiesai paimtos, pasiektais vidutiniais rodikliais, nesilima reikiamų priemonių atsiliekančioms įmonėms pakelti iki priešakinių įmonių lygio.

Daugelyje įmonių darbo našumo kėlimas stabdomas dėl blogo turimų mechanizavimo priemonių panaudojimo; esti neleistinų faktų, kai nerūpestingai ir neūkiškai žiūrima į įrengimus. Gamybos mechanizavimas bet kurioje įmonėje turi neišvengiamai atpalaiduoti darbininkų dalį tam, kad atpalaiduotus darbininkus galima būtų panaudoti tiek gamybai plėsti duotoje įmonėje, tiek ir darbui naujose įmonėse. Tuo tarpu kai kurie įmonių vadovai, užuot užtikrinę tinkamą mechanizavimo priemonių panaudojimą ir tuo būdu kėlę darbo našumą, neretai organizuoja darbą senoviškai, plačiai naudodami rankinį darbą.

Rimtas trūkumas mechanizuojant gamybą taip pat yra tai, kad, mechanizuojant gamybinius procesus, kai kurie darbo barai arba visiškai neme-

kankamai mechanizuojami. Daugelyje įmonių, esant aukštam pagrindinių gamybinių procesų mechanizavimo lygiui, silpnai mechanizuoti pagalbiniai darbai, jų tarpe tokie sunkūs darbai, kaip žaliavų, medžiagų ir dirbinių atnešimas, pernešimas ir pakrovimas. Visa tai mažina bendrąjį mechanizavimo ekonominį efektą ir trukdo normalią gamybos eigą.

Darbo našumo kėlimą stabdo taip pat tai, kad daugelyje įmonių ir statybų nepatenkinamai sutvarkytas darbo organizavimas; dėl to netenkama daug darbo laiko. Ministerijos neretai nustato darbininkų skaičių įmonėms bei statyboms, nepakankamai ištyrusios tikrąjį poreiklavimą, nepatikrinusios, ar teisingai panaudojama darbo jėga. Įmonėse ir ypač statybose vis dar yra darbininkų „tekamumas“, kas daro didelę žalą gamybai.

Keliant darbo našumą didelę reikšmę turi techninis normavimas. Tuo tarpu daugelyje įmonių techninis normavimas organizuotas nepatenkinamai. Vis dar vyrauja taikymas sumažintų normų, vadinamųjų patyriminių-statistinių normų, kurios neatitinka šiuolaikinio gamybos technikos lygio, neatspindi pirmaujančių darbininkų patyrimo ir neškatina darbo našumo augimo. Patyriminių-statistinių normų lyginamasis svoris yra labai aukštas ir daugelyje įmonių sudaro daugiau kaip 50 procentų visų veikiančių išdirbio normų.

Partinių, ūkinių ir profesinių organizacijų uždavinys yra greičiau pašalinti priežastis, trukdančias darbo našumo kėlimą, ir užtikrinti visose liaudies ūkio šakose, kiekvienoje įmonėje, kiekviename gamybos bare darbo našumo kėlimo užduočių įvykdymą ir viršijimą. Reikia ryžtingai šalinti trūkumus naudojant mūsų turimą turtingą techniką, atkakliai vykdyti gamybinių procesų kompleksinio mechanizavimo ir automatizavimo programą, plačiau įdiegti į visas liaudies ūkio šakas naujausius mokslų ir technikos pasiekimus, sistemingai tobulinti darbo bei gamybos organizavimo formas ir metodus, gerinti darbo jėgos panaudojimą.

Draugai! Mūsų pramonė auga, vystosi ir tampa vis galingesnė bei techniškai tobulesnė. Mes ir ateityje visokeriopai vystysime gamybines jėgas mūsų socialistinės pramonės, kuri yra mūsų Tėvynės galybės ir tarybinės liaudies materialinės gerovės augimo pagrindas. (Ilgai trunkantieji plojimai).

(Nukelta į sekantį numerį)

Redaktorius S. ZAUKA